

عنوان مقاله:

خاتم ولایت از دیدگاه امام خمینی و ابن عربی

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 6، شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

رضا بنی اسدی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

ولایت قیام بنده به پروردگار است هنگامی که از خود فانی شود و آن به تولیت حضرت حق تعالی نسبت به او است تا او را به نهایت مقام قرب و تمکین برساند. خاتم ولایت کسی است که با او صلاح دنیا و آخرت به نهایت کمال می رسد و نظام عالم با مرگ او مختل می شود. سخنان ابن عربی در باب خاتم ولایت مضطرب و مبهم است. او گاهی با صراحت حضرت عیسی (ع) را خاتم ولایت مطلقه می نامد و گاه از حضرت علی (ع) چنان تعریف می کند که گویا این عنوان را برای آن حضرت می شمارد. خاتم ولایت محمدیه را گاهی حضرت مهدی (عج) معرفی می کند و گاهی به صراحت آن را شخصی غیر از آن حضرت می داند. او گاهی حتی خود را نیز خاتم ولایت می شمارد. در حالی که نظرات ابن عربی درباره خاتم ولایت ابهام دارد، حضرت امام خمینی، با قاطعیت، خاتم ولایت مطلقه را، به دلیل اتحاد حقیقت نوری حضرت علی با پیامبر اکرم (ص)، حضرت علی می داند و خاتم ولایت محمدیه را نیز حضرت مهدی معرفی می کند. هدف این پژوهش بیان نقاط اشتراک و اختلاف امام خمینی و ابن عربی درباره خاتم ولایت و تحلیل و تطبیق نظرات ایشان است.

کلمات کلیدی:

ولایت، خاتم ولایت، عرفان نظری، ابن عربی، امام خمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246707>

